

28 dies per a salvar Darfur

Kenneth H. Bacon

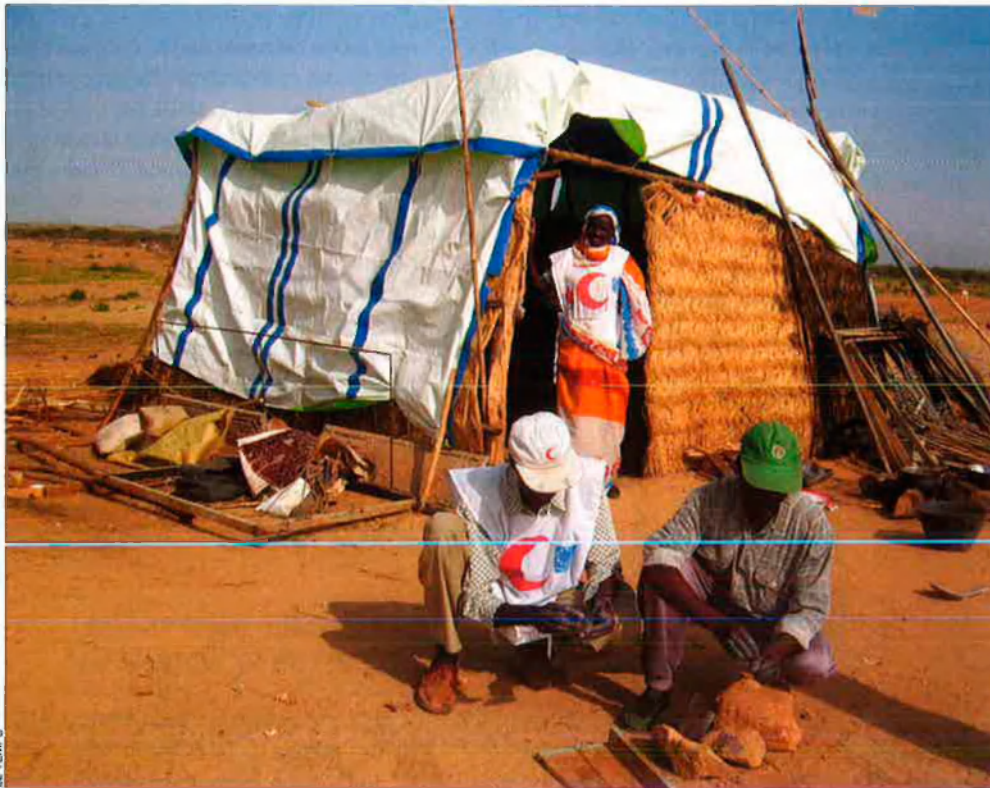
Com poden els Estats Units aprofitar al màxim la presidència de torn del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, càrrec que assumirà a partir de dimecres? Podria començar per dedicar-se a eradicar la violència a la regió de Darfur, a l'oest del Sudan —una violència que el president Bush ha qualificat de “genocidi”.

Hi ha un precedent d'aquesta possible mesura. L'última vegada que els Estats Units assumiren la presidència de torn del Consell de Seguretat contribuïren a pacificar la regió. John C. Danforth, el llavors ambaixador de les Nacions Unides, va portar tot el Consell de Seguretat a Kenya, per tal de pressionar el Govern de Khartum i els insurgents del sud per tal d'aturar una

dents a Darfur, però no ha fet res més per tal d'aturar la violència. Bolton hauria de seguir l'exemple de Danforth i programar una reunió amb el Consell i amb Darfur. Això posa en el punt de mira de la informació mundial una guerra on els civils són l'objectiu principal, i el Consell es veuria obligat a posar-hi pau. Fins i tot si Bolton no poguera aconseguir que els membres del Consell viatjaren, podria centrar la seva atenció al Sudan. La prioritat hauria de ser proveir la zona amb més forces de pacificació, que en l'actualitat són lamentablement insuficients.

Actualment, hi ha 7.000 pacificadors de la Unió Africana a la regió, però no en són prou per a la feina que cal fer. No es podrien prendre mesures de pau i estabilitat a Darfur enviant tropes de l'ONU. Això, però, no serà fàcil. S'ha de

ballar en els detalls sobre la quantitat i el cost d'una nova força de les Nacions Unides a la zona; i s'hauria de superar l'oposició de Rússia i la Xina, aliats de Khartum i dos països que poden vetar qualsevol acció del Consell de Seguretat. Però com president del Consell, Bolton podria enviar prou forces de pacificadores —possiblement ajudat per les forces de l'Àfrica d'Europa Occidental i dels Estats Units, per prevenir atacs contra civils. Bolton que ha fet una crida al reforçament dels embargaments contra la venda d'armes a Sudan, podria demanar la publicació d'un estudi inèdit per l'ONU amb un llistat de països que envien armes a rebels i a les milícies que donen suport a Khartum. El Consell podria utilitzar aquesta informació per tal de sancionar els països que

guerra civil que fa 21 anys que dura. La tàctica va funcionar. Poc temps després, Khartum i l'Exèrcit Popular d'Alliberament del Sudan firmaren un acord de pau. Desafortunadament, aquest acord no va servir per a resoldre un altre conflicte a la zona de Darfur, on les milícies àrabs progovernamentals, en resposta als atacs dels insurgents, han obligat a desplaçar-se més de 2,2 milions de persones, bàsicament grangers africans, i han bombardejat, cremat i saquejat centenars de pobles. S'estima que en els últims tres anys han mort més de 200.000 persones.

John Bolton, l'actual ambaixador americà de les Nacions Unides, ha fet una crida per a emprendre mesures contun-

len l'embargament.

Els Estats Units tenen un record vague i dispers del Sudan, hi ha tingut períodes de gran activitat als quals els han seguit períodes problemàtics o inactius. Ara, amb el mes de presidència de torn, els nord-americans tenen una oportunitat per a mostrar al món que poden fer alguna cosa més que simplement parlar de “genocidi”.

Kenneth H. Bacon és el president de Refugiats Internacionals.

Traducció: Maite I.